

ki je bil od sl. c. k. deželnega poglavarstva za izpraševanjskega komisarja poslan, gospodje: dr. Bleiweis, fajm. Zalokar in učitelj botanike A. Fleišman. Vsi trije fantje so prav dobro odgovarjali in pokazali, da so z velikim pridom doveršili prvo leto. Učenci 2. leta ali učenci iz kmetijske šole gosp. grofa Auersperg-a v Mokricah: Kaplan Franc iz Mirne na Dolenskem, Kreg Jožef iz sv. Duha pri Loki na Gorenskem in Radel Janez iz Bregove na Dolenskem so bili izpraševani iz djanskega poljedelstva, obdelovanja senožet in vinogradov; izpraševala sta jih gosp. fajm. Zalokar in njih učitelj gosp. Peške, tajnik gosp. grofa Auersperga. Tudi ti so pri ti preskušnji kakor pri sledeči v sredo s poljskim orodjem in mašinami pokazali, da že dobro razumejo mnoge djanske kmetijske vednosti in da po pridno doveršenem tretjem letu bojo v stanu nastopiti višjo kmetijsko službo ali doma prevzeti gospodarstvo z dostojno vednostjo. — V sredo je gosp. Peške na družtvnem vertu po svojih učencih dal poskusiti tisto mašino, ktera sama turšico seje, okopuje in osipuje; vsi pričujoči so enoglasno poterdili, da prav dobro je opravila ta mašina svoje delo in da je za kmetijstvo, kjer veliko turšice sadé, res velike hvale vredna. Drugikrat bomo kaj več povedali od tega. — Dovoljenje naprave eskontne podružnice je že došlo v Ljubljano; dunajska banka bo dala v Ljubljano za ta namen pol milijona in za to svojega kasirja sem poslala.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. ministerstvo nauka je ukazalo, da v šolah na kmetih, kjer je še navada le pol dni šolo imeti, ne smé vprihodnje več tako biti, ampak šola mora biti dopoldne in popoldne. — Za potrebšine dežele in zemljišne odveze so za prihodnje leto v posamnih deželah našega cesarstva sledeče priklade na neposrednje davke razpisane, namreč od vsacega goldinarja: za doljno Austrijo 16 in pol krajc., za zgornjo 23 kr., za Salcburško 20 kr., za Štajarsko 20 kr., za Koroško 22 kr. in 1 venar, za Krajnsko 20 kr., za Istrijansko 18 kr., za Goriško 18 kr., za Česko 15 kr., za Marsko 19 kr. in 3 venarje, za Dalmacijo 10 kr., za Horvaško in Slavonsko 21 kr., za Vojvodino

21 kr. itd. Te priklade zadevajo tudi dohodninski davek. — Na vozovih dunajsko-ljubljanske železnice bo kmali neka prav potrebna naprava gotova; v konduktorejvem vozu za hlaponom bo vprihodnje stranišče za mnogotero človeško potrebo, ktera se ne more vselej tako dolgo zadrževati, da yoz na postajo pride; res prav potrebna je ta naprava. — Žitna cena je od 22. do 27. oktobra na 45 terjih našega cesarstva padla, na 19 pa enmalo poskočila; krompir je povsod veliko bolji kup od lani. — Obljubljeno cerkev na Dunaji bojo zidali na planjavi med mestom in Alerskim predmestjem pred tako imenovano hišo „schwarz Spanierhaus“; tjekaj pride tudi novo vseučilišče; podstava za cerkev se bo naredila 24. aprila, na dan obletnice cesarske poroke. — Iz Krima nič novega. Gorsakov naznanjuje, da 1. dan t. m. je 40.000 mož zavezne armade se iz Eupatorije proti Karagust-saki (?) vzdignilo brez daljne pomike. — Car Aleksander je 4. dan t. m. prišel v Odeso; admiral Bercha, poveljnika černomorskega brodovja in vojnega poglavarja v Nikolajevu in Sevastopolji je odstavil in namesto njega izvolil admiral Melina. — Francozke vojne ladije bojo 12. t. m. zapustile černo morje in se podale v Specio, Malto ali Toulon, kjer se bo združilo več družih ladij in se osnovala pomorska armada srednjega morja za vojsko prihodnjega leta. — V Bukureštu se pričakujejo angležki, francozki in turški poslanci, da bodo preiskali stan in potrebe Moldave in Valahije in svoje misli razodeli, kako naj bi se vprihodnje vlada teh dežel osnovala; sultan je poslal 10.000 cekinov gospodarju Stirbey-u za opravo treh krasnih poslopij, v kterih bojo poslanci stanovali. Potem pa pravite, da Turki nimajo dnarja! — Kralj gerški Oton se je spet huje zameril francozki in angležki vladi. Rusovska vlada ima namreč v Atinjah svojo cerkev, ktero je v kratkem dala popraviti; pred nekimi dnevi se po sprehajanji podá gerški kralj s kraljico v to cerkev, češ, da bota ogledala popráve. V cerkvi pa so bili že zbrani vsi duhovni, cerkveni pevci, uradniki rusovskega poslanstva itd. Ko stopita kralj in kraljica v cerkev, se začne božja služba, prošnja molitev za zmago Rusov itd. Pri vsih teh opravilih je bil kralj s kraljico pričujoč — in odtod nova in zlo huda zamera.

Nágllica se rada kazni.

(Dalje.)

11. Ne vem veliko od nje mladih let,
Le vem, da dečla bila je pobožna,
Da malo takih ima zdanji svet,
Pokorna staršem, vselej jim podložna,
In dasiravno je bila premožna,
Ošabnosti poznalo ni sercé.
Nje zdrave lica, boja lic nje rožna
Kazala notranje je zdravje zé,
Če ravno kakšenkrat te znamenja slepé.
12. Posvetno vse imela je za prazno
Nečimerno in goljufivno stvar,
Ki vabi nas na nično slast prijazno,
Al po zavžitku se odkrije kvar,
Očitno se pokaže piškov dar,
Da svet ni domovina naša prava,
Da le tam gori sije sreče žar,
Da to življenje vedna je skušnjava,
In da po morji prenevarnem čoln naš plava.
13. Odreči zemlji se so njene želje,
Postati Jezusova le nevesta,
Edina misel nje je in veselje,
Edina pot, edina varna cesta,
Ki pelje do radosti večne mesta,
Svet zapustiti in postati nuna,
Ker svet naš in pa čistost vkup ne gresta,
Ko solnca žarni svit in bleda luna:
To vé povedati deklica ta in una.

14. Drugačna pa je bila volja staršev,
Kar misli ona, to ni všeč očetu,
Ne kteremu očetovih tovaršev.
Čemú pač rožico v naj lepšem cvetu
Veselemu umikali bi svetu?
Ti mislijo in svet dajo sebično,
Da tudi mat ukloni se sovetu.
Okó njih zrè na dekle zalolično,
Pohlep njih zrè pa na bogate gospodično.
15. Koga ne mikala bi zlata dota?
Nezmerne vsak si svest je gotovine,
In to iz težnih dela lahke pota,
To dela gladko iz krivin ravnino,
To dela, da pokrite nam z blazino
Se pota zdé, ki s kamni so posute,
To dela iz osornosti milino,
To dela, da si jastrobi in pute,
Da so prijatli si volkovi in košute.
16. Okó gerbave lica vidi gladke
In rožo tam, kjer cvet je lilje blede;
Okusu zdi se pelin: fige sladke,
In med je iz rabárbarine sklede;
Kot žamet se podplat potipu vsede;
Kadilo nosu špajek se dozdeva,
Duh nageljnov, ki iz smerdelic grede;
Ušesu hripov glas kot zvon odmeva,
Če sraka dere se, to slavec mu prepeva.
17. Kaj bi ne mikala jih zlata dota?
Nezmerne svesti so si gotovine,
In to, kar zlomljeno, je v celo zvota.
Na Štajarskem bogate štir lastine,
Podčetertek in Anderburg grajšine,

- Vitanjska vred in Bizeljska posest,
In Mokronog iz moje domovine:
Te dote le od cara si je svest,
Kdor srečni ženin bo neveste vseh nevest.
18. In vajena pokorna biti Hema
Poslušna volji staršev se je vdala;
Besede „ženin“, „mož“ poslušna nema,
Le da rúdeča v lica je postala
In včasí malo barvo spreminjala,
Ko jo spreminja dekle sramežljivo,
In kmali je poroka zavezala
S koroškim grofom Hemo ljubeznjivo
Od davno grofa Gulijelma željo živo.
19. Vse prav je šlo. Dobila sta dva sina
Podobna vsa vsa mater' in očetu.
Možtvo njegovo, matere milina
Se brala v lepo sternjenim je spletu
Kot belo in rúdeče v rožnem cvetu
Na licu jima in na vsej postavi.
Če hočeš da današnji dan na svetu
V česčeni bodeš pri zakonskih slavi,
Naj jezik tvoj otrók podobnost staršem pravi.
20. Če rečeš: „Kak je pač vés kip očeta
Ta sinček mali, vés je oče živi,
Vés on bo, kedar pride v starje leta“,
Verjel bo mož besedi tej lažnjivi
In vrat objemal ženi ljubeznjivi,
Potem pa sinčeka poljubljjal strastno
Brez misli, da je v misli grozno krivi,
Da hišnemu prijatlu bolje lastno
Kot njemu je primerjanje to ženo častno.
(Dalje sledí.)